

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiaē, 1697

Cap. LIV. De Consursu Agentium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

exemplum. Cum enim poſt Franciſci Sfortie mortem à Caſare Gallus per Legatum Ducatum Mediolanenſem peteret, IDEM SIBI PLACE-RE, quod Fratri ſuo Regi Gallie placere videret, reſpondit, Legatus optatam ſe obtinuiffe ſenten- tiam ratus tum quidem omnia felicia Regi per- ſcribit: ſed Carolus Ducatum eum ſibi non mi- nus quam Gallo placere, ideoque à ſe non mi- nori ſtudio retinendum, quam à Gallo expeten- dum ſenſerat. Chy. in *Orat. de Carol. V. ſacit ad hanc rem locus elegans Sen. lib. 3. de via. cap. 34. Quod vinculum amoris eſſe deberet, ſeditioſa at- que odii cauſa eſt, idem velle: & lib. 5. de benef. c. 83. omnes, qui in iſta negotiatione (ſcil. emendi vendendique) ſunt, idem volunt (ſcil. lucrari & quantum facere.) Simile quid eſt in l. generali. 32. de uſu & uſufr. leg. ubi teſtator præcipit legatatio, cui uſumfructum legaverat, ne contenderet cum herede, ſed potius concordaret; ſic enim putare teſtatorum aliquando etiam proprietatem fundi conſequiturum: Heredi autem impe- rat; omnia facere velint, ut amici ſint; Hoc enim utrique expedire.*

CAP. LIV.

De Concurſu Agentium.

Quoties ob publicum intereſſe pluribus agen- di licentia competit, toties ille præfertur, cuius ex populo magis intereſt.

Ratio: quia iſi majori jure agendi nititur præ aliis, ergo cæteris quoque potior eſſe debet.

Exemplum eſt in actione albi corrupti, & in omnibus aliis actionibus popularibus.

De concurſu duorum præceptorum juris naturæ vid. Jus Naturæ.

De Concurſu Sponſaliorum vid. Sponſalio- rum concurſus.

CAP. LV.

De Condemnatione.

Axioma I.

Condemnari quem inaudita cauſa inhumana eſt, C. A. de in juſ voc. th. 3. idque æquitatis ratio non patitur. l. 1. ff. de requir. reis vel. abſent. damn. Quin imo in dubio potius ad libera- tionem & contra ſiſtum concludendum. l. non puto 10. de jur. ſiſc. d. Arianus 47. de O. & A. Gail. 2. obſ. 101. n. 1.

Excipe, niſi contumaciter abſit. vid. l. 13. C. de jud. ut tamen ita abſeſſe dicatur, necelle eſt prius citationem rite inſinuatam & relationem nuncii, cui, quando, quomodo, ubi & in quo loco inſi- nuatio facta ſit, ad acta eſſe conſignatam. Hic enim relationis actus ſubſtantialis eſt: adeo ut niſi illo prævio totus proceſſus in contumaciam non ſubſiſtat. l. 5. §. 1. ff. Ex quibus cauſ. in poſſ. eat. ubi Bart. num. 1. Gail. 1. O. 54. n. 7. Mynſ. 6. O. 10. n. 8. Verum hæc dicta procedunt tantum in civilibus, ſecus in criminalibus, ubi nec ex cau- ſa contumaciæ velut ex nuda ſuſpicionem, & præ- ſumptionem quis condemnari debet. l. 5. de pan.

adde Hoſteder. tom. 1. hiſtor. pag. 5. ubi Hadria- nus 6. Pontifex in Inſtructione Nuntii ſua ad Co- mitia Norimbergienſia 1521. hoc axioma allegat, ſimulq. limitat. Sublimita: in officio delinquentes & auſugientes etiam abſentes condemnari poſ- ſunt l. 21. C. de pen. l. 6. C. de cobortal. & Princip. vid. omnino de hæc materiâ Perez. C. de Cobor- tal. n. 22. ſeq. Brunnem. C. eod. vol. 4.

II.

Patuus eſt jux, qui aliter condemnat, quam fuerit petitus. l. ult. C. de ſideiſcommiſſ. Ratio, quia poteſtas judicis ultra libellum non extendi- tur. vid. latè ad hoc Axiom. Carpz. P. 1. c. 26. de ſin. 6. per tot.

CAP. LVI.

De Conditione.

Axioma I.

Conditiones Dominis non dantur nec quis- quam rem ſuam condicit. l. ult. uſufruct. quem- cav. l. 1. §. 1. de Cond. Trit. Ratio peti poteſt ex §. 14. Inſtit. de act. quia in conditione iſta for- mula ulurpatur. Rem dare oportere. Dare autem eſt dominium transferre, quod ut fiat, Dominus petere non poteſt. l. 14. §. 2. de except. rei jud.

Limitatur hæc regula quoad perſonam furis. d. §. 14. verſ. plane odio furum. Inſtit. de act. nam Dominus licet rei furtiva dominium retineat, tamen rectè cum fure conditione experitur, tot. tit. de condiſt. furt. quod ſpeciali odio furum in- troduciunt, ut non tantum ut alii poſſeſſores R. V. & actione ad exhibendum, ſed etiam in ſpecie ut fures conditione durius obligentur. Et hoc circa fures ab initio peculiare fuit. d. §. 14. hodie hæc eadem conditione obligantur etiam. 1. raptor. d. l. 1. §. 1. & l. 2. de Cond. Trit. tan- quam fur improbius. pr. Inſtit. de vi bon. rapt. 2. conjux quæ divortii cauſa res amovit. l. 26. rer. amor. 3. depositarius, qui depositum penes ſe eſſe negavit. l. 13. §. 1. de poſſit. 4. qui pignus ſolu- to credito dolo reſtituere noluit. l. 4. §. 1. de reb. cred. adeo ut generalem limitationem formare liceat: Cuilibet injuſtè poſſidenti Dominum rem ſuam poſſe condicere. l. 6. de cond. ob turp. vel injuſt. cauſ. Cujac. ad d. l. 4. §. 1. de reb. cred. & in Pap. ad l. 5. rer. amor. pag. 282.

II.

Conditiones non infamant, quamvis ex famo- ſis cauſis pendeant. l. 36. de O. & A. Ratio, quia licet cauſa importaret infamiam, formula tamen actionis in factum temperata facit eam ceſſare. arg. l. 11. §. 1. de dolo. Verum hæc procedunt, quoad infamiam Juris, non quoad infamiam facti. Weſemb. in π. ff. de his, qui not. infam. l. 1. §. item adverſus. ff. unde vi. l. 8. C. eod.

CAP. LVII.

De Conditione

ex Lege.

Quoties adest pactum legitimum, toties da- tur Condiſtio ex lege. l. un. ff. de condiſt. ex le- ge.